

¹ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal
Service

.....
Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale

BULETIN ICCRS

Anul XXXII, nr.2

martie-aprilie 2006

În acest număr:

Provocarea **RCC** de către Papa Ioan Paul al II-lea:

Contribuția Dvs. financiară pentru a ajuta misiunea **ICCRS-ului**

Eveniment **ICCRS** 2006:

Veniți să sărbătorim împreună!

Știri din lume

Benzi desenate: Provocarea **RCC** de către Papei Ioan Paul al II-lea:

FORMAREA RESPONSABILILOR

Atelier carismatic: Cum să ne rugăm pentru eliberare?

RCC pe tot Globul:

SUA: Slujirile Reînnoirii

Întrebări către ICCRS.....

Provocarea RCC de către Papa Ioan Paul al II-lea:

RUGĂCIUNEA

de Darius Jeziorny

Odată, ceva timp în urmă, am fost șocat când îl ascultam pe un predicator care ne întreba: Îl cunoști tu pe Dumnezeu? De atunci am început să tot îmi pun această întrebare, care mi s-a părut surprinzătoare pentru că era adresată responsabililor Reînnoirii Carismatice. Mulți dintre ei slujeau Domnului deja de ceva timp. Am început să mă gândesc: este posibil să-i slujești lui Isus cu înflăcărare și să nu-l cunoști?

Eu știu că acest scurt articol despre rugăciune va fi citit mai întâi de responsabilii RCC, care fac o treabă minunată pentru Domnul. Dar eu sunt sigur că întrebarea mai este valabilă și astăzi pentru noi toți. Lumea contemporană nouă, aleargă cum nu a făcut-o niciodată, atât de repede și atât de nebunește. Ca istoric, pot vedea foarte clar că mulți oameni se simt pierduți sau chiar înspăimântați. Dar majoritatea dintre ei încearcă să țină pasul cu lumea care este într-o continuă alergare. Nu mă

gândesc numai la aceia care se preocupă de afacerea lor, ci și la oamenii care sunt implicați în activități de slujire a lui Dumnezeu, cum ar fi zilele de reculegere, evanghelizarea, slujirea de vindecare etc. În aceste situații mulți oameni nu au pur și simplu timp pentru rugăciunea lor personală și consecvent pierd din ce în ce mai mult legătura cu Dumnezeu. Acest proces este invizibil dinafară și chiar pentru cei în cauză. Poate rămâne invizibil acest lucru chiar timp de câteva luni, sau chiar timp de câțiva ani.

O astfel de problemă îi atinge chiar și pe creștinii carismatici, care deseori spun, "Isus a spus....". Și totuși, este posibil să fii un profet autentic și să nu petreci timp în fața Domnului? Desigur, Dumnezeu poate vorbi, folosindu-se de oricine, pentru că El nu este condiționat de limitele omenești, dar El dorește ca profeții săi să fie cât mai aproape de El cu putință. Este ceva obișnuit deja ca și cei mai înzestrați creștini să înceteze să mai fie carismatici și să-și piardă relația cu Cel care le-a dăruit carismele. Într-adevăr, este ceva inevitabil dacă nu ai un contact permanent cu Dumnezeu.

Rugăciunea este un loc de întâlnire personală cu Domnul, unde poți experimenta prezența Lui. Oamenii implicați în Reînnoirea Carismatică deseori îl văd pe Isus în timpul întâlnirilor de rugăciune, de laudă, sau în timpul exercitării carismelor, de exemplu, carisma vindecării. În astfel de situații nimeni nu se îndoiește că Domnul este aproape. Dar ce se întâmplă atunci când vindecarea nu are loc, sau nu sunt profeții, sau acestea nu ating inima celor prezenți? Când poate cineva să aibă o experiență personală cu Dumnezeu? Desigur că în cadrul rugăciunii personale un creștin se poate întâlni cu Dumnezeu față în față. Este locul în care Dumnezeu vorbește cuiva direct. Și este locul unde cineva îl poate descoperi pe Dumnezeu care îi vorbește într-un mod special, personal. Fără a cunoaște toate acestea, ne putem simți nesiguri și singuri în viața noastră de zi cu zi, mai ales atunci când ne confruntăm cu situații dificile.

În cele din urmă trebuie să observăm că rugăciunea personală ne oferă ocazia minunată să reflectăm asupra implicării noastre personale în viața de zi cu zi, precum și în exercitarea carismelor pe care le-am primit de la Duhul Sfânt. Creștinii maturi nu se privesc pe ei înșiși ca fiind perfecți în tot ceea ce fac și știu că este imposibil să îmbunătățești ceva în slujirea celorlalți, fără meditare profundă.

Gândindu-mă la rugăciune, trebuie să observ că Reînnoirea Carismatică oferă oamenilor minunata ocazie de a experimenta iubirea lui Dumnezeu prin botezul în Duhul Sfânt (efuziunea Duhului Sfânt). O astfel de experiență constituie deseori punctul de cotitură în viața acelei persoane. Dar acesta este numai începutul! Și apoi ce mai urmează? Sf. Paul îi încuraja pe coloseni "înrădăcinați și zidiți în el" (Col 2:7). O astfel de imagine este ușor de înțeles și astăzi. Unui copac îi cresc rădăcinile dacă e plantat pentru mai mult timp în același sol. După cum vedem, acest text se întoarce la problema timpului. Este necesar să ne facem timp, pentru că "numai experiența tăcerii și a rugăciunii ne oferă cadrul propice"(NMI, 20) pentru a fi profund înrădăcinați în Isus. Trăind un astfel de stil de viață dă multe roade: "Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa și frunza lui nu va cădea și toate câte va face vor spori." (Ps 1:3).

Citând Biblia în acest fel, ne îndreptăm spre adevărul simplu și fundamental, că rugăciunea personală este o sursă de putere pentru a îndeplini sarcinile noastre zilnice, precum și slujirile carismatice. Toate acestea datorită Duhului Sfânt (cf 2Tm 1,7), cu care, creștinii sunt chemați să coopereze îndeaproape și astfel să dea cea mai bună mărturie cum e să fi omul lui Isus, slujind oamenilor efectiv cu putere și iubire. Atunci este posibil nu numai să vorbești despre Cristos, dar într-un anumit fel să-L arăți, să-L prezinți pe Cristos oamenilor contemporani nouă (NMI, 18), pentru că acesta este cel mai bun mod de a proclama Evanghelia. Cineva poate avea succes în a face ucenici numai devenind asemenea Învățătorului și aceasta este posibil numai dacă te afli în compania Lui. Fără asta vestirea Evangheliei ar fi artificială.

Făcând un rezumat la articoul meu scurt, aș dori să spun că rugăciunea este cheia pentru creșterea spirituală și un punct de plecare pentru orice altă activitate în domeniul vieții creștine.

Contribuția Dvs. financiară pentru Buletinul ICCRS și cumpărarea de cărți ICCRS pentru a ajuta misiunea ICCRS

de Nicholas Chia

Misiunea ICCRS

După ce experiența carismatică care a început în 1967 s-a răspândit în mai multe părți ale lumii, și s-au format noi organizații și rețele, ICCRS a luat ființă pentru a sluji Reînnoirea din lumea întreagă, prin toate curentele și modurile de exprimare. În 1993 Sfântul Scaun a recunoscut ICCR-ul ca organism de promovare a Reînnoirii Carismatice Catolice, care are personalitate juridică, conform canonului 116, și este aprobat de statutul ICCRS. ICCRS are biroul la Roma, și lucrează ca un centru de informare și comunicare, slujind RCC din întreaga lume, fiind de asemenea și legătura între Reînnoire și Vatican. Există cca.120 milioane de catolici care au trăit această experiență, și pe care ICCRS îi slujește de 30 de ani.

În aprilie 2000 Papa Ioan Paul al II-lea afirma într-un mesaj personal adresat participanților Marii Adunări a Familiei Carismatice Catolice, care a avut loc la Rimini, Italia: "...sarcina ICCRS-ului este de a coordona și de a promova schimbul de experiențe și reflecții între comunitățile catolice carismatice din întreaga lume...". Sfântul Părinte adăuga: "în vederea unei conștientizări ecleziale crescânde în rândul comunităților catolice carismatice din întreaga lume, ICCRS va juca un rol important."

Pentru a-și realiza mai bine scopurile și obiectivele, art.9 din statutul ICCRS, enumeră printre altele, următoarele sarcini:

- I) Comunicarea regulată cu responsabilii RCC din întreaga lume, prin scrisori, prin Buletinul ICCRS pentru responsabili și prin alte materiale scrise.
- II) Pregătirea de studii teologice și pastorale despre RCC, cunoscute ca documente ICCRS, care vor fi treptat dezvoltate în așa fel încât să acopere subiectele adecvate pentru participanții la catehezele RCC.
- III) Promovarea altor scrieri și publicații despre RCC în diferite părți ale lumii și să faciliteze traducerea lor în alte limbi.

BULETINUL ȘI CĂRȚILE ICCRS

Cele mai eficiente metode prin care ICCRS ajunge în toată lumea este Buletinul care apare o dată la două luni, tradus în șase limbi: engleză, spaniolă, franceză, italiană, germană și portugheză, și se trimite prin e-mail în peste 200 de țări. Conține știri, mărturii, învățături și un supliment pentru formarea responsabililor. Este permis să reproduceți un articol din Buletinul ICCRS, atâta timp cât se citează ICCRS-ul ca sursă. Pentru toți cei care contribuie pentru Buletin, și care sunt conectați la internet, îl vor primi prin e-mail. Donația pentru contribuția pentru Buletinul ICCRS este de 20 Euro, sau echivalentul în altă valută. Buletinul va fi trimis prin e-mail, doar aceluia care solicită aceasta în mod expres, și care plătesc 30 Euro pe an, incluzând taxele poștale.

Publicațiile ICCRS sprijină de multă vreme formarea spirituală, creșterea și evanghelizarea. Câteva dintre cele mai laudate cărți publicate de ICCRS sunt: „Chemat, dăruit, și trimis”, „Un har, o Provocare și o Misiune”, „Un semn de speranță pentru toți oamenii”, și „Atunci Petru s-a ridicat...”.

ICCRS ARE NEVOIE DE SPRIJINUL TĂU!

În această etapă din istoria sa, ICCRS are mai multe proiecte majore în desfășurare, mai mult ca oricând. Voi menționa doar două. Primul proiect major este acela de a înființa un Institut de formare

carismatică pentru responsabili și potențialii responsabili din toate țările unde există Reînnoirea. Ca parte din acest proiect, se prevede ca mulți dintre actualii responsabili, cât și potențialii responsabili, să vină la Roma pentru o perioadă de trei luni, pentru a studia spiritualitatea carismatică, abilitățile unui responsabil și pentru a lucra la ICCRS, direct în inima lumii catolice. ICCRS organizează sau colaborează la organizarea unei serii de 6 evenimente din 31 mai până la 1 iunie 2006, pentru a facilita grupurilor carismatice din întreaga lume să se întâlnească. Va fi un timp de har extraordinar pentru Reînnoirea din lumea întreagă, pentru că pregătim a 40-a aniversare a RCC. Supraveghind și promovând Buletinul ICCRS, este o nouă cale de a lua parte la misiunea ICCRS-ului pentru Reînnoirea Carismatică Internațională.

Ce puteți face?

Pentru a ajuta ICCRS-ul să-și îndeplinească misiunea puteți:

- Să contribuiți la Buletin și să vă reînnoiți abonamentul periodic
- Să încurajați responsabilii și membrii diferitelor slujiri, din grupurile de rugăciune din regiunea sau țara Dvs. de a se abona la Buletinul ICCRS , strângeți contribuția lor și trimiteți-o la Biroul ICCRS.
 - Faceți reclamă Buletinului și cărților ICCRS în publicațiile, revistele, buletinele Dvs. și faceți anunțuri despre ele la întâlnirile importante.
 - Contribuiți pentru mai multe exemplare din Buletinul ICCRS, și comandați și cărți de la ICCRS, pentru zona voastră, pentru grupurile voastre de rugăciune și organizați vânzarea prin membrii voștri, sau la standuri de vânzare .
 - Faceți donații pentru Buletin și comandați cărți ICCRS pentru cei dragi și pentru cei cu probleme financiare.
 - Mii de oameni care nu-și pot permite să-l cumpere, primesc Buletinul nostru gratuit! Voi puteți să ne ajutați să acoperim aceste costuri ale acestei misiuni ICCRS, făcând donații în acest scop.

**Evenimente 2006 ICCRS :
RUSALII 2006**

**Veniți să sărbătorim împreună!!! Pregătind a 40-a aniversare a RCC
Veghea de Rusalii împreună cu Sfântul Părinte, celebrarea de Rusalii “Sufletul meu Îl preamărește pe Domnul” , Conferința internațională de deschidere “Reînnoirea Carismatică: ieri, azi și mâine”, Colocviul internațional al responsabililor „Să ne maturizăm în Spirit”, pelerinaj la Assisi**

Nu lipsi!

În timpul ultimei întâlniri cu Excelența Sa, Monseniorul Rylko, președintele Consiliului Pontifical pentru Laici, am fost mișcat de entuziasmul prelatului când vorbea cu mine despre întâlnirea fantastică la care Sfântul Părinte a invitat toate Mișcările Ecleziale pentru a celebra Veghea Solemnității Rusaliilor împreună cu Sanctitatea sa pe 3 iunie 2006 în Piața Sf. Petru. În inima mea mi-am amintit de vocea Papei care spunea tuturor celor care aparțin mișcărilor carismatice: “Nu lipsi!” Întâlnirea este prea importantă. Mărturia pe care o dăm lumii de azi trebuie să fie fără echivoc: în rândul laicilor catolici diversele mișcări ecleziale sunt o forță zdrobitoare, capabilă să-L aducă pe Cristos omenirii celui de al 3-lea mileniu, care însetează după Dumnezeu. Lumea de azi, ia în calcul numai cifrele. Numai prezența unui mare râu de bărbați și femei poate mișca conștiințele adormite ale unei lumi materialiste și indolente.

“Nu lipsi!” Indiferent cărei mișcări carismatice aparții, această invitație este și pentru tine. Este Biserica cea care te cheamă..... și este o prioritate pentru toți. Este un alt motiv pentru care să nu lipsești la Rusaliile 2006 de la Roma: Duminică va fi un moment extraordinar; cu certitudine un “Kairos” carismatic: o zi de sărbătoare împreună, în care dorim să-I dăm Slavă Lui, Dumnezeului ascuns, care ne cunoaște atât de bine și Duhului Sfânt.

Vom începe într-o arenă din Roma, cu mii de carismatici care să mărturisească lumii cât de mult a făcut Duhul Sfânt pentru viețile noastre. Va fi de asemeni și un moment puternic de evanghelizare. Întâlnirea va include prezența fr. Raniero Cantalamessa, a fr. Tom Forest, a Excelenței Sale Monsenior Grech, și a lui Allan Panozza. Se va încheia cu un “Festival de Laudă”, un concert cu o serie de artiști dintre personalitățile internaționale.

Nu lipsi!

Și apoi... se deschide Conferința Internațională cu tema “Reînnoirea Carismatică, ieri, azi și mâine”. Aceasta va avea loc în Fiuggi, din 5 până la 7 iunie, și va marca deschiderea sărbătoririi ICCRS, a celei de a-40-a aniversări a Reînnoirii Carismatice în Biserica Catolică.

Nu lipsi!

Și apoi..... va avea loc discuția internațională pentru 300 de lideri carismatici invitați personal. Un timp profetic pentru viitorul întregului RCC.

Nu lipsi!

Și în încheiere, alegeți unul dintre cele două pelerinaje pentru a concluziona această minunată călătorie în Italia: o vizită cu ghid la Assisi sau la San Giovanni Rotondo.

Nu lipsi!

Pentru mai multe informații ești invitat să vizitezi pagina noastră web: www.iccrs.org sau să telefonezi sau să scrii la ICCRS Piazza della Cancellaria, 1.

Nu lipsi.....

Amintește-ți, Biserica te cheamă... și noi te așteptăm.

Oreste Pesare
Director, Birou ICCRS

ȘTIRI DIN LUME

Statele Unite

Scrisoare de mulțumire de la Al și Patti Mansfield, New Orleans

În ciuda pierderii casei și a biroului RCCNO, din cauza uraganului Katrina, în septembrie 2005, Domnul a făcut posibil să sponsorizăm marea noastră Reculegere Regională Anuală, în ultimele două săptămâni.

Bucurați-vă cu noi! 400 de adolescenți, tineri, adulți, pe tema “Biserica este vie, Biserica este tânără”(cuvintele Papei Benedict al-XVI-lea) și apoi 680 de femei în acest ultim week-end. Femeile au venit din 10 state, și au fost extrem de deschise harului lui Dumnezeu. Noi dorim ca suferința regiunii noastre să aibă un scop bun, pentru frații noștri din toată lumea. Mulțumiri Președintelui și Directorului ICCRS, și tuturor prietenilor ICCRS, pentru sprijinul vostru generos, mă rog ca Sf. Iosif să vă audă rugăciunea pentru necesitățile financiare pe care le are și ICCRS.

CANADA

În ultimii ani, în Canada a avut loc o dezvoltare pozitivă a parohiilor bazate pe Seminariile de Viață în Duhul Sfânt. Au început pe coasta de vest, și apoi au fost organizate ca misiuni în parohii, și acest format s-a răspândit și în alte părți ale Canadei, cu aprobarea unor episcopi. Multe grupuri de rugăciune noi s-au înființat ca urmare a acestor Seminarii.

Și aceasta este o altă mișcare pozitivă a Duhului, noi căutând să fim credincioși mării autorități.

PERU

Ca parte a misiunii, RCC din Peru îl invită pe părintele Kevin Scallon și sora Briega McKenna pentru a conduce a 4-a Reculegere Națională pentru persoane consacrate și a II-a Reculegere Internațională pentru preoți. La prima reculegere au participat 50 de persoane consacrate, la cea de-a doua 115 de preoți din Peru și din alte țări. Tema ambelor reculegeri a fost “Reînnoiește focul primei iubiri.” În plus, au predicat la o Zi Generală, pe 22 ianuarie, în Portul Callao, cu o participare de 7000 de persoane. Locul de adunare a fost plin, și pentru mulți frați nu a mai fost posibil să intre. Domnul nu a dezamăgit pe nimeni!

POSTUL PAȘTELUI

“ȘI VĂZÂND MULȚIMILE I S-A FĂCUT MILĂ DE ELE”

Mt.9:36

- Mesajul Papei Benedict alXVI-lea pentru Postul Paștelui 2006
- “Un semn de speranță pentru toți oamenii
- -----
- Reînnoirea Carismatică Catolică în Inima Papei Ioan Paul al II-lea
- -----
- Un semn de speranță pentru toți oamenii, ICCRS, 2005,
- Autor: Oreste Pesare, 28 pagini
- 3 Euro sau 4 \$+ taxe poștale
- Disponibilă în engleză, italiană, spaniolă și franceză.
- Faceți comenzile la Biroul ICCRS, sau pe website-ul nostru.

Experiența spirituală de o viață

Centenarul Azusa Street

26-29 aprilie, 2006

Los Angeles

O întâlnire internațională de Rusalii / credincioșii carismatici
comemorează și sărbătorește Centenarul Reînnoirii din Azusa Street

De la o mână de credincioși din Los Angeles, care au fost martorii unei incredibile revărsări de Duh Sfânt în aprilie 1906, după 100 de ani, s-a ajuns la o mișcare vastă în lumea întreagă, numărând mai mult de 600 milioane de persoane.

Allan Panozza și Oreste Pesare (Președintele și Directorul ICCRS) vor participa la sărbătorirea Centenarului Azusa Street, ca membrii ai echipei de slujire pentru organizarea acestui eveniment. Vă rugăm să purtați în rugăciunile voastre atât acest eveniment cât și pe participanți.

În memoria Părintelui Dino Foglio

Ne-am adunat pentru a ne exprima împreună tristețea în urma pierderii Părintelui Dino Foglio, care a avut un rol de responsabil în cadrul Rinnovamento nello Spirito din Italia, timp de mulți ani. Fr. Dino a decedat în februarie după o lungă perioadă de boală. Fie ca Domnul, în imensa Lui milostivire, să-l primească în Împărăția Lui, eliberat de durerea și suferința din viața pământească. Dă-i Doamne odihna veșnică, și lumina cea fără de sfârșit să-i strălucească lui. Să se odihnească în pace.

Benzi desenate: Provocarea Papei Ioan Paul al II-lea pentru RCC: RUGĂCIUNEA

Dorința inimii mele este ca Reînnoirea Carismatică să fie un mare gimnaziu de rugăciune, de penitență, de virtute și sfințenie în Biserică.

Duhul Sfânt dorește să îmbogățească mărturia fiecăruia dintre voi cu daruri spirituale cu care se înzestrează Biserica.... Insuflă gustul pentru rugăciune, care nu exclude experiența tăcerii.

Întoarceți-vă la cele de sus și fiți uniți în contemplarea Misterului Euharistic. Prin Isus și prin harul Duhului Sfânt suntem capabili să construim istoria în concordanță cu planul lui Dumnezeu.

În lumea noastră care uneori duce lipsă de eficiență și utilitate, este nevoie să dăm mărturie despre "cele de sus", vizibile și adevărate în experiența noastră zilnică.

"Nu există sfințenie fără rugăciune."

Ioan Paul al II-lea, aprilie 2004

FORMAREA RESPONSABILILOR

Un supliment al Buletinul ICCRS Vol.XII, nr.2/martie-aprilie 2006

Atelier carismatic:

Cum să ne rugăm pentru eliberare de Jean Pliya

Schema învățaturii:

- I Biserica are misiunea și puterea de a alunga duhurile rele
- II. Rugăciunea de eliberare
- III Cum să ne rugăm pentru eliberare
- IV Sesiunea de rugăciune

“Creștinul care dorește să se roage pentru eliberare trebuie să fie umil, să aibă o credință puternică în puterea lui Isus și trebuie să nu se teamă de diavol. Trebuie să întâmpine persoana care are nevoie de rugăciune cu respect, iubire și compasiune...”

I. Biserica are misiunea și puterea de a alunga duhurile rele. Aduce acest lucru roade bune?

După botezul său, Isus s-a confruntat cu ispititorul în pustiu, “și s-a întors în Galileea și puterea Duhului Sfânt era asupra Lui... Pentru aceasta s-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.”(1In 3,8) “și vindecând pe toți cei asupriți de diavol”(Fapte 10,38) .

Isus trimite pe cei 12 apostoli, apoi pe cei 72 de ucenici și în ultimă instanță pe orice credincios în misiunea de evanghelizare, dându-le puterea Lui de a alunga duhurile necurate și de a vindeca pe cei bolnavi. Rugăciunea de eliberare pentru alungarea diavolilor în Numele lui Cristos, este distinctă de exorcismul solemn, rezervat doar preoților desemnați de Episcop. Poate fi făcută de orice preot, diacon sau persoană laică, care exercită carisma vindecării, care include eliberarea. Eficiența rugăciunii depinde de credința celui care se roagă.

În experiența mea carismatică și kerygmică de evanghelizare, deseori am întâlnit oameni înlănțuiți sau oprimați de diavol, pe care Dumnezeu i-a eliberat când ne-am rugat pentru ei și am primit autoritate în Numele Lui. Eliberarea este cu adevărat un semn care este asociat cu credinciosul și proclamarea Evangheliei (vezi Mc 16,15-17). Orice credincios poate, atunci când conduce o rugăciune privată, publică sau personală, să-I ceară Lui Isus să alunge diavolul.

În 1972, Papa Paul al-VI-lea, declara că una dintre cele mai importante necesități ale Bisericii era să se apere de diavol. Dar din nefericire, din cauza lipsei de preoți sau de laici pregătiți pentru a fi capabili să se roage efectiv pentru eliberarea lor, mulți creștini care căutau ajutor, apelau la vraci, vizionari, sau chiar la vrăjitoare, sau se implicau în secte, în practici ezoterice, în ocultism, în spiritism, sau în culte satanice.

Nu există o metodă specială care să funcționeze în toate situațiile. Rugăciunea de eliberare are pași cheie, de la ascultarea preliminară și “punerea-predispunerea” persoanei în cauză în prezența Lui Dumnezeu, proclamarea Cuvântului Lui Dumnezeu, rostirea rugăciunii de eliberare prin autoritatea Lui Isus, și în sfârșit, rugăciune și iar rugăciune, astfel încât persoana eliberată să-și poată păstra libertatea și să crească în credință.

II. Libertate și rugăciunea de eliberare. La 20 august 1986, Papa Ioan Paul al II-lea spunea: “Cristos de fapt le-a dat ucenicilor puterea de a-l alunga pe diavol. Biserica exercită această putere victorioasă prin intermediul credinței în Cristos și al rugăciunii. O putere care în cazuri specifice poate

lua forma exorcismului.” Pe lângă exorcismul oficial, în care preotul desemnat exercită în cazuri de posesie reală, folosind Ritualul Roman, putem distinge două forme de rugăciune particulară de eliberare:

a) **Rugăciunea de libertate.** Aceasta constă în ruperea legăturilor demonice care blochează viața noastră spirituală, și împiedică vindecarea noastră, prin folosirea autorității puterii Lui Isus. Aceste legături rezultă din participarea la un anumit nivel, la practici oculte, ritualuri de intrare sau integrare în societăți și secte ezoterice, la ședințe de spiritism, la practici New Age , folosirea rugăciunilor asupra lui Abbot Julio sau în orice caz asupra formulelor magice ale lui Harry Potter. Purtarea de talismane, amulete sau semne zodiacale poate aduce efecte de vrăjitorie, efecte ale răului, care apoi degenerază în alcoolism, dependență de droguri, mânie, dragoste de bani, depravare, perversiuni sexuale, teamă sau anxietate.

b) **Rugăciunea de eliberare** În această rugăciune, creștinul îl imploră pe Isus să scoată un duh rău din viața proprie, sau din viața altcuiva, care se manifestă prin obsesie sau opresie. După aceasta, el poate, pe baza misiunii sale de credincios botezat, să capete autoritate în Numele Lui Isus, încât să lege și să scoată duhul rău, și să închidă ușile care fuseseră deschise răului. Moise însuși, trimis de Dumnezeu, a învățat necesitatea de a exercita autoritatea pe care o primise de la Dumnezeu: ”Atunci a zis Domnul către Moise: Ce strigi către Mine? Spune fiilor lui Israel să pornească, iar tu ridică-ți toiagul și-ți întinde mâna asupra mării și o desparte și vor trece fiii lui Israel prin mijlocul mării, ca pe uscat”(Ex 14,15-16).

Când faci un pact cu Satana sau te implici în ritualuri sau laude satanice, apar consecințe serioase, pentru că sunt păcate împotriva primei porunci a lui Dumnezeu. Când cel rău răspândește mijloace prin care să producă necazuri, folosind puterile celui rău, se adaugă la legăturile menționate mai sus, deprimarea și tulburarea psiho-spirituală, care își găsesc expresia în neliniște, în căderi în transă, în violență și dorință de sinucidere.

III. Cum să ne rugăm pentru eliberare

a) **Conținutul rugăciunii.** Creștinul care dorește să se roage pentru eliberare trebuie să fie umil, să aibă o puternică credință în puterea lui Isus, și trebuie să nu se teamă de diavol. El trebuie să primească persoana care are nevoie de rugăciune cu respect, dragoste și compasiune. El se roagă în echipe mici. Mai de grabă decât în adunări mari, se roagă cu creștini experimentați, care au carisme, cum ar fi vorbitul în limbi, sau profeția. Rugăciunea în limbi, chiar în tăcere, deseori calmează o persoană neliniștită.

Cel care conduce rugăciunea trebuie să fie bine cunoscut în exersarea carismei de vindecare. Dacă este necesar, își va pune mâinile asupra persoanei, cu înțelepciune (*ITm 5,22*). El trebuie să evite să interogheze duhurile rele, căutând să le afle numele. Este suficient să le numească în termeni după efecte negative ale acțiunilor lor asupra victimei. De exemplu: “Duh surd și mut, îți ordon: ieși din acest copil și să nu mai intri niciodată”(Mc 9,25). Dacă discerni prezența mai multor duhuri, trebuie să le scoți unul câte unul.

b) **Primirea, ascultarea persoanei și discernerea duhurilor.** Pentru a face o bună diagnosticare, eu ascult povestea persoanei care cere rugăciune, cu simpatie, analizând cu inteligența mea, dar în același timp fiind atent la Duhul Sfânt din inima mea, descoperind rădăcinile răului, ușile deschise acestuia din viața persoanei, de când aceasta a părăsit pântecul mamei, și să identific legăturile, obsesiile și deprimările. Dacă te îndoiești de prezența sau de acțiunea specifică a unui duh rău, nu șovăi să sugerezi ajutorul unui psihiatru, sau să te gândești să faci o simplă rugăciune de vindecare. Dacă există o infestare ocultă, demonică, cauzată de lucruri rele ascunse, trebuie să le cauți și să le arzi sau să le distrugi.

c) Ruperea legăturilor și procedurile pentru convertire.

Înainte de rugăciune. Persoana în cauză trebuie :

- Să renunțe la alipiarea de situațiile păcătoase, de pacturile păcătoase, precum și de practicile oculte.
- Să pună înaintea Crucii lui Cristos orice putere rea primită sau moștenită și să repete jurămintele de la Botez.
- Să-și spovedească păcatele la un preot, sau să se căiască spunând Psalmul 50.
- Să postească câteva zile.

Iertarea și reconcilierea. Refuzarea iertării din inimă a celor care ne-au făcut rău, este un mare obstacol în calea eliberării noastre. Avem nevoie de o iertare sinceră și totală și să tot iertăm până când are loc reconcilierea.

Să întrebăm persoana dacă dorește cu adevărat să fie vindecată: dacă este de acord cu toate renunțările și cu iertarea dușmanilor, iar dacă crede în Isus, poate fi eliberată și vindecată.

IV. Sesiunea de Rugăciune

Primul pas: Intrarea în prezența Lui Dumnezeu

- Invocă-l și laudă-l pe Duhul Sfânt, cere ungerea Lui și cheamă-l pe Isus Cristos care eliberează și pe Dumnezeu, Atotputernicul Tată.
- Alege texte biblice despre iubirea milostivă, despre Întruparea Lui Isus (*In 1,1-18*)
- Fă o scurtă predică kerygmică.
- Laudă-L pe Dumnezeu, mai mult prin rugăciuni standard și prin cântul în limbi.
- Dacă este necesar cere profeții
- Spune ori cântă Crezul sau Gloria.

Al doilea pas: Rugăciunea de protecție

- Invocă prețiosul Sânge al Lui Isus să protejeze toate persoanele prezente împotriva oricărui atac al celui Rău. Cere, dacă vrei, mijlocirea Sfintei Fecioare Maria cu rugăciunea Părintelui din Cestac: ”Regină a Cerului, mare Doamnă a îngerilor” sau “Sub Tuum Praesidium”(Sub ocrotirea ta), extrase din Anexa ritului Roman; sau cere ajutorul sfinților și al îngerilor, aflați sub conducerea Sf. Arhanghel Mihail.

- Fă o stropire cu apă sfințită amestecată cu sare pentru exorcism. Câteva persoane pot să susțină echipa de rugăciune în alt loc decât cel unde se desfășoară rugăciunea, prin adorație Euharistică sau spunând litanii.

Al treilea pas: Rostirea rugăciunii de eliberare. Aceasta este atât o cerere, cât și o mijlocire, primind autoritatea în Numele lui Isus răstignit.

- Imploră mila Lui Dumnezeu Tatăl, “care ne eliberează de rău”(Mt 6,13) și cere Lui Isus, prin meritele Întrupării și Pătimirii Sale, mai întâi să lege orice duh (de exemplu de teamă, de spiritism, de depravare...) prezent în acea persoană, apoi să alunge din viața acelei persoane toate duhurile rele și să le comande să nu se mai întoarcă niciodată.

- Rugați-vă prin autoritatea Numelui Lui Isus, rugăciuni spontane sau rugăciuni adecvate, urmate de rugăciunea în limbi.

Părintele Rufus Pereira spunea “Tatăl Nostru”și adăuga sobru, liniștit “ieși duh de drog sau de cancer și îți comand să părăsești această persoană imediat, în Numele Lui Isus, și să te pleci la

picioarele Lui Isus”. Uneori el spunea rugăciunea Papei Leon al XIII-lea sau cea a Sf. Mihail pentru exorcism.

Al patrulea pas: Sfârșitul rugăciunii. Laudă pentru victorie, mulțumiri și consacrare.

- Doar după rugăciunea de eliberare să-l lauzi pe Duhul Sfânt, să-l lauzi și să-i mulțumești Atotputernicului Dumnezeu, și Lui Isus eliberatorul, lucrând pentru o eliberare completă.
 - Cântă Magnificat sau cântece biblice de eliberare, pentru încredere în sine și pentru abandonare sau citește de exemplu Psalmii 16,2-7 și 17-20; 27,1-6; 34,2-9; 145.
 - Persoana trebuie să se dăruiește lui Isus, să-L primească pe Isus ca Mântuitorul și Domnul său, să se abandoneze Duhului Sfânt și să-L lase să-l umple cu prezența Lui, și să-i păstreze “casa” liberă prin, “Isus Cel mai puternic”, astfel încât să nu mai fie infestat de “alte șapte duhuri mai rele”(Lc 11,56)
 - Să se închine Fecioarei Maria “primind-o în casa sa”(In 19:27)
 -
-

Al cincilea pas: Păstrarea libertății și a eliberării acelei persoane

Persoana eliberată, încă slabă, are nevoie să fie însoțită, să aibă îndrumători spirituali, pentru a evita recăderea. Poate să devină membru al unui grup de rugăciune care să-i întărească convertirea, creșterea în credință și să rămână constant în viața de creștin. Uneori este necesar să ne rugăm de mai multe ori pentru eliberare, pentru ruperea legăturilor, mai ales atunci când manipulările celui rău sunt evidente încă.

Concluzii

Rugăciunea de eliberare nu este o activitate izolată, ci este o parte integrantă evanghelizării, în relație cu celelalte mijloace de mântuire, cum ar fi sacramentele, mai ales Euharistia și Reconcilierea (Spovada).

Rugăciunea de eliberare nu necesită o putere specială, dar cere un antrenament biblic bun, deseori în evanghelizare kerygmică, antrenare în muncă de echipă, cu membrii uniți în iubire, umilință, și supunere față de Biserică, întotdeauna deschiși Duhului Sfânt, exercitării carismelor Sale, și care să practice sacramentele.

Nu uitați niciodată că duhurile rele sunt legate și alungate numai cu autoritatea Numelui și Cuvântului Lui Isus, pentru că ”numai El comandă duhurilor necurate și ele îl ascultă”(Mc 1,27).

Întrebări pentru discuții:

În această misiune de mântuire, de ce a vindecat Isus pe cei bolnavi și a alungat duhurile rele?

1. De ce și cum poate un creștin să fie legat, obsedat, sau deprimat de Satana sau torturat de duhurile necurate?
 2. Care sunt condițiile necesare pentru a trăi eficient sau să conduci o rugăciune de eliberare?
-

RCC PE TOT GLOBUL:

SUA: Slujirea Reînnoirii

De Jim Murphy

Atunci când Isus a promis revărsarea Duhului Sfânt urmașilor săi, a făcut-o cu un scop special: "Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și îmi veți fi mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului" (*Fap 1,8*). De asemenea, El le dă ucenicilor săi mandatul: "Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh" (*Mt 28,19*).

În momentul în care unii oameni au văzut botezul în Duhul Sfânt, ca o liniște, ca o pietate personală, este în egală măsură încurajator și provocator să vezi un grup de oameni care redescoperă scopul cheie al experimentării Duhului Sfânt, să dea putere credincioșilor prin evanghelizare.

Slujirea Reînnoirii (SR), din Ann Arbor Michigan, din Statele Unite, este un grup "dedicat pentru susținerea Reînnoirii și a evanghelizării în Biserica Catolică. Bazându-ne pe Isus, pe rugăciune, pe Scriptură și pe spiritualitatea sfinților, noi căutăm să-l proclamăm pe Isus, prin puterea Duhului Sfânt" (declarația de misiune a SR).

Una din multele modalități prin care acest grup, fondat de Ralph Martin, îndeplinește această misiune de a sluji în peste 25 de țări din toată lumea, inclusiv în Europa Centrală și de Est, Africa, Asia, Pacificul de Sud și Mexic, în plus, Slujirea Reînnoirii sponsorizează multe evenimente atât în Canada cât și în Statele Unite.

Când au fost întrebați despre motivația lor personală pentru o astfel de muncă uriașă la nivel internațional, fondatorul Slujirii Reînnoirii, Ralph Martin, a concluzionat simplu: "E vorba numai de a-l face cunoscut pe Isus. El este mărgăritarul prețios, comoara din ogor, și toată lumea are nevoie să-l cunoască!"

Aceste manifestări internaționale pot îmbrăca mai multe forme: mari adunări, școli de evanghelizare, întâlniri ale tinerilor, cursuri pentru îndrumători și conferințe pentru preoți, pentru consacrați și pentru îndrumători laici.

Proiectele misiunii funcționează cu binecuvântarea episcopilor locali, și în colaborare cu îndrumătorii locali. Echipele de slujire, în majoritate formate din voluntari, merg în orice loc pentru a sluji, de la câteva zile până la câteva săptămâni.

Peter Herbeck, Vice-Președintele Slujirii Reînnoirii și Director al programelor de misiune, observă rolul valoros al echipelor de slujire în misiune. "Aceste misiuni au ajutat mii de catolici să fie reînnoiți în credința lor și pe mulți dintre ei, să cunoască pentru prima dată iubirea lui Isus".

O temă comună pentru echipele de slujire este aceea a Papei Ioan al II-lea despre "Noua Evanghelizare". Întrebați-l pe Peter ce crede despre "Noua Evanghelizare" și țineți-vă bine când va începe să vă descrie tabloul minunat al unei Biserici total reînnoite, care trăiește dinamic într-o lume cu probleme, aducând sufletele la Cristos. Mulți membrii din familia Slujirii Reînnoirii, împărtășesc zelul și entuziasmul lui Peter.

Nu numai cu proclamarea vibrantă a Evangheliei merge SR prin toată lumea, ci și sponsorizează multe institute care sunt frecventate de persoane din diferite țări. Școala de Spiritualitate și Școala catolică de studiu biblic, ambele deschise pe timp de vară, s-au dovedit a fi un mare beneficiu și o bună inspirație pentru cei care le frecventează.

În plus, Slujirea Reînnoirii asigură variate resurse media, precum și programe de radio și televiziune care sunt transmise în eter în multe locuri, și care sunt pregătite pentru a fi retransmise. Aceste programe de radio sau TV sunt acum disponibile la orice oră din zi și din noapte pe website-ul Slujirii Reînnoirii, unde putem găsi și orarul evenimentelor, precum și materialele oferite.

Fără a fi străin de scena internațională, Președintele Slujirii Reînnoirii, - Ralph Martin, a fondat Biroul Reînnoirii Carismatice Catolice în 1973, când la o invitație a cardinalului Leon Joseph Suenens,

s-a înființat în Belgia, la Bruxelles, un Birou de informații ale RCC din lumea întreagă. De atunci biroul s-a mutat la Roma și organizația s-a restructurat în ...Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice..., adică ICCRS-ul de astăzi.

Deși SR a avut clar încă de la început dimensiunea carismatică, a atras Biserica întreagă. S-a înțeles bine cu mulți episcopi și cardinali din lumea întreagă. SR este precum "bătrânul cărturar" despre care vorbea Isus spunând că el aducea "vechiul și noul" pentru binele Împărăției. SR a făcut mult de-a lungul timpului pentru a promova o înțelegere contemporană a spiritualității unor mari sfinți clasici, care îi include pe Sf. Ioan al Crucii, pe Sf. Ecaterina din Siena, pe Sf. Bernard de Clairvaux și pe Micuța Floare, Sf. Tereza. Această reprezentare a spiritualității clasice și aplicarea ei la timpurile moderne a ajutat mii de bărbați și femei din toată lumea să devină mai familiarizați cu unele dintre cele mai bune aspecte ale moștenirii noastre catolice.

Un alt mod prin care această organizație foarte carismatică, a fost capabilă să ofere o relevanță strategică pentru întreaga Biserică, a fost aceea de a utiliza la maxim Documentele Papale. Echipa membrilor SR va fi deseori auzită citând din Papa Ioan Paul al II-lea, împărtășind un comentariu al Papei Benedict al XVI-lea sau chiar referindu-se la un document papal vechi de câteva sute de ani. Grupurile de credincioși față de dreapta doctrină și strict aderenți Învățăturii Magisteriului Bisericii, au câștigat respectul și încrederea multor prelați.

Fiți siguri că în prezent, există multe grupuri catolice de slujire carismatică, care activează în Statele Unite. Dumnezeu merge peste tot prin lume, reînșufletind în bărbați și femei curajul de a împărtăși Cuvântul său. Slujirea Reînnoirii (SR), rămâne o lumină specială pentru o lume care se zbate în întuneric.

Pentru mai multe informații despre SR, vizitează pagina de web www.renewalministries.net.

„Slujirea Reînnoirii (SR), din Ann Arbor Michigan, din Statele Unite, sunt un grup "dedicat pentru susținerea Reînnoirii și evanghelizării în Biserica Catolică. Bazându-ne pe Isus, pe rugăciune, pe Scriptură și pe spiritualitatea sfinților, noi căutăm să-l proclamăm pe Isus, prin puterea Duhului Sfânt". (declarația de misiune a SR)".

"Aceste manifestări internaționale pot îmbrăca mai multe forme: mari adunări, școli de evanghelizare, întâlniri ale tinerilor, cursuri pentru îndrumători și conferințe pentru preoți, pentru consacrați și pentru îndrumători laici".

Întrebări către RCC

Vă rugăm să ne trimiteți întrebările voastre la newsletter@iccrs.org
sau prin fax la: (0039).06-69887530

1. Am fost criticat de ceilalți că vorbesc prea mult de diavol. Nu trebuie ca oamenii să știe adevărul? Nu trebuie să le spunem adevărul?

Din păcate nu pot comenta în legătură cu situația ta specifică, fără mai multe informații dar sunt totuși câteva lucruri de luat în considerare.

Majoritatea oamenilor în mod tipic fac parte din una dintre următoarele categorii: fie îl subestimează pe diavol, fie îi dau prea mare atenție. Ambele dintre aceste erori pot fi periculoase. A fi ignorant în ceea ce-l privește pe diavol și tacticile lui, înseamnă a fi mai vulnerabil la atacurile lui. A fi

prea concentrați asupra diavolului este de nedorit pentru că ne plasăm prea mult sub influența lui. Ca orice altceva și în viața spirituală avem nevoie de echilibru.

A nega existența diavolului este contrar cu ceea ce ne învață Biserica. Printre alte afirmații făcute de Biserica, prin care ne învață clar despre existența satanei, este paragraful 391 din Catehismul Bisericii Catolice: ”În spatele voci neascultătoare a primilor noștri părinți se ascunde o voce seducătoare, opusă Lui Dumnezeu... Scriptura și tradiția Bisericii văd în această creatură un înger căzut numit “Satan“, sau “diavol“. Biserica ne învață că Satana a fost la început un înger bun, făcut de Dumnezeu: “Diavolul și alți demoni au fost într-adevăr creați buni de către Dumnezeu, dar au devenit răi prin propriile lor fapte”.

Papa Leon al XIII-lea, după ce a avut o viziune puternică, a dat Bisericii rugăciunea Sf. Mihail, în care Biserica îl imploră pe Sf. Mihai să ne apere de diavol.

Sf. Anton din Egipt ne-a avertizat că ”Invidioși pe noi creștinii, ei, (demonii) fac numai intrigi în toate lucrurile în dorința lor de a zădărnici călătoria noastră la cer”. Isus ne avertizează despre Satana, la fel și Sf. Paul, și Sf. Petru, și Sf. Ioan, în scrisori.

Să negi realitatea Satanei nu este numai periculos... dar este și ignorant!

Spunând toate acestea , trebuie să fim atenți și la cealaltă extremă, care, așa cum observăm mai devreme, este în egală măsură, periculoasă. Nu este bine să dai prea multă atenție diavolului. Deși Biserica, sfinții, scriitorii scrisorilor biblice, toți ne fac cunoscută existența diavolului, dar nici una dintre aceste voci nu ne îndeamnă să ne fie teamă de el. Ba din contră. Biserica ne îndeamnă să fim îndrăzneți, curajoși, să nu fim intimidați de Cel Rău, ci mai degrabă să ținem ochii ațintiți la Dumnezeu cel iubitor și să ne păstrăm speranța în El. Helen Keller dădea un sfat bun pe care să îl aplicăm în această situație când ea spune: ”Priviți la lumină, și umbrele vor rămâne în urmă”. Și noi, de asemenea, nu trebuie să ne concentrăm asupra întunericului, ci să privim la “Lumina” Domnului.

Cum să ținem toate acestea în echilibru?

Un lucru pe care putem să-l facem este să studiem învățăturile Bisericii despre Satana, și realitățile despre Cel Rău. Există o bogăție de informații care ne pot ajuta să avem o perspectivă echilibrată, dar în cunoștință de cauză.

De asemenea, este important ne păstrăm spiritualitatea sănătoasă printr-o viață dedicată rugăciunii, citirii Scripturii, sacramentelor și prieteniei cu Cristos. Când suntem bine situați în viața noastră spirituală, tindem să vedem lucrurile ceva mai clar.

În cele din urmă, ori de cât ori vorbiți despre diavol, să o faceți într-un context de credință, punând accentul pe bunătatea lui Dumnezeu. La fel ca Helen Keller, dorim ca oamenii să vadă lumina, nu umbrele.

2. Este necesar să avem învățătură la fiecare întâlnire de rugăciune?

Deși poate fi o formă excepțională din când în când, este în general o idee bună de a avea o învățătură la fiecare întâlnire de rugăciune. Oamenii au nevoie de a fi învățați, încurajați și îndemnați să se apropie din ce în ce mai mult de Dumnezeu. O învățătură poate ridica gândurile oamenilor, de la propriile probleme de zi cu zi, și să le îndrepte spre Dumnezeu.

Învățătura poate oferi de asemenea și o împropătare în timpul întâlnirii de rugăciune. Unii dintre participanți, mai ales cei noi, nu pot să cânte și să se roage non stop timp de o oră și jumătate! Învățătura oferă un pic de varietate.

Învățătura deseori poate ajuta la stabilirea unui ton al rugăciunii, sau să aducă o concentrare specială a întâlnirii. Uneori Domnul ne dă un cuvânt foarte puternic prin însăși învățătura prezentată.

Învățăturile la întâlnirile de rugăciune, nu trebuie să fie lungi, nu trebuie să fie discuții teologice, deși întotdeauna trebuie să fie în concordanță cu învățătura Bisericii. Învățătura trebuie să țină între 10 și 15 minute. După 15 minute, unii pur și simplu nu se mai pot concentra.

Când țineți o învățătură, este bine să folosiți un text din Scriptură, dar și citirea unui pasaj foarte lung, sau folosirea prea multor pasaje, tinde să-i pună în confuzie pe oameni. Unul sau două texte scurte îi vor ajuta cel mai bine pe oameni.

Învățătura trebuie să fie ceva de interes general. Fiți prudenți cât de mult vă avântați în subiect. Este mai bine să atingem doar un punct din subiect, pe care oamenii îl înțeleg și îl pot folosi în viața lor, decât să dați oamenilor atât de mult material, încât în final să fie copleșiți.

Rugați-l pe Domnul să vă dea predicatori buni. Cu certitudine ei pot ajuta la experiența unei întâlniri de rugăciune, un murmur de rugăciune în desfășurare. Aceasta ajută să se păstreze o atitudine de rugăciune în cadrul grupului.

Politica și identitatea ICCRS-ului (continuare)

RELAȚII (a doua parte)

- Unele grupuri nu doresc să fie identificate cu RCC, în ciuda faptului că s-au născut în cadrul RCC, și/sau împărtășesc același har ca și RCC, adică Botezul în Duhul Sfânt și practică aceleași carisme și slujiri ale Duhului Sfânt. ICCRS speră totuși să fie în comuniune și comunicare și cu ei.
- În mod specific, ICCRS caută să se relaționeze cu:
- Dicasterele Sfântului Scaun și în mod special cu Consiliul Pontifical pentru Laici.
- Vatican, via Consiliul pentru Laici
- Mișcările și comunitățile ecleziale din cadrul Bisericii Catolice
- Comuniuni ecleziale și organisme și organizații ecumenice.